

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confitendi Ratio Doctoris Martini Lvtheri Avgvstiniani
Vvittenbergensis**

Luther, Martin

Vuittenberg[a]e, 1520

VD16 L 4238

Qvintvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33377

CQ VINTVM.

¶ Verū ista de proposito volo caute intelligi. Propositiū em̄ bonū duplicitē fieri debet. Prīmū de manifestis mortalibus tantū, vīsunt, adulteriū, homicidiū, fornicatio, furtū, rapina, vīlura, detractio &c. Hoc em̄ vitandoꝝ propositiū proprie pertinet ad confessionē sacramentalē, & corā deo ad quodlibet statim momentū, posītā perpetra sunt. Iuxta illud Eccl'i iustici. Fili peccasti, quiesce, ne adiūcias iter. Et item, Netar des conuerti ad dñm.

Secūdo, de oībus peccatis (q̄ venalia vocāt, de q̄bus infra) prorsus vanū est laborare ad p̄positū formandū, quia si recte seſe conſideret, Inuenier impossibile, si saltem in carne vīvere velit, cum (vt August. ait) hęc vita sine talibus non possitagi, qualia sunt, risus, verbum, cogitatio, aspectus, auditus, gustus, tactus superfluous, aut inconſideratus &c. Quę etiam talia q̄nq̄ sunt, vt incertū sit, peccata ne sint, an tentationes p̄ mouentes merita. Et tñ in his mirū, q̄ laboretur & obtūdatur confessor verbōlissimo modo confitendi, debet em̄ propositiū certū esse, & sup̄ ijs, q̄ certā sunt & comuni vita vitari possibilia sunt, vt iam dicta mortalia peccata aperta.

C SEXTVM.

¶ An peccata cordis occulta, ac sic soli deo & homini q̄ fecit ea, cognita, pertineant ad confessionē sacramentalē, extra meū captum est, Libentissime negarem, nec em̄ vlla vīa aut ratione aut scriptis probari potest, sep̄iusq; mihi suspicio fuit, esse id totū inuentū vel auarorum vel curiosorū aut certe tyrannorum pr̄latorū, qui hac via, populū Christi, in terrorē sui adduxerint. Nam id est (meo iudicio) penitus in iudicij dei manū mītere, & for̄p̄ dei violare, p̄fserit si cogātur ad id hoīes. Hic venit illud mare iuriū & quæstionū impossibilis, de casibus peccatorum &c. Cum sit impossibile ipsi homini scire, q̄n mortaliter superbierit vel concupirerit vel inuidenterit in corde. Et quō hoc sacerdos sciet, qui ad mortalia tñ positus est iudicanda? Alienū cor cognoscet, qui suū non satis nouit. Inde sit, vt multi multa confiteantur, nescientes an sint peccata nec ne. Et ad id impellūtur per illud Gregorij. Bonas mentiū est, vbi culpa non est, culpā agnoscere. Hoc em̄ coram deo prestandi, etiam sibi p̄stari (tam immanis est pontificū & sacer-

Ezam
papīta